

SCRISOARE CIRCULARĂ - martie 1993

(SCRISOARE DESCHISĂ)

Vă salut din inimă pe toți cu cuvântul din Rom. 1, 1-7: „...adică pe Isus Hristos, Domnul nostru, prin care am primit harul și apostolia, ca să aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate Neamurile, între care sunteți și voi, cei chemați să fiți ai lui Isus Hristos. Deci, vouă tuturor, care sunteți prea iubiți ai lui Dumnezeu în Roma, (în Europa și în întreaga lume) chemați să fiți sfinți: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!”

Apostolul Pavel a stabilit de la început în epistolele lui ținta slujbei sale. El vroia și trebuia să realizeze prin vestirea unicei Evanghelii a lui Isus Hristos scopul pentru care a murit Mântuitorul. El, Fiul lui Dumnezeu, a fost ascultător până la moartea pe cruce; El a adus mântuirea. Ascultarea Lui stătea față-n față cu neascultarea primului Adam. El a reparat greșeala și în El a fost împăcată lumea cu Dumnezeu.

Pavel a primit o chemare directă pentru slujba de apostol. Sarcina lui consta în vestirea *Evangheliei lui Dumnezeu*, cum a fost făgăduită prin prooroci în Sfintele Scripturi. Și credincioșii sinceri sunt chemați, aleși de Dumnezeu ca popor *sfânt*. Ei sunt *preaiubiții lui Dumnezeu* prin chemarea dumnezeiască și prin hotărârea dinainte sunt sfințiți pentru un scop anumit, ca *binecuvântații lui Dumnezeu*. În ei lucrează credința adevărată care este legată de Cuvânt. Ei recunosc mesagerii trimiși de Dumnezeu, acceptă mesajul și primesc ceea ce a făgăduit Dumnezeu.

Un uns al lui Dumnezeu trebuie să vestească neapărat mesajul dumnezeiesc primit. Cine este pus în *apostolie*, trebuie să aibă o *trimiterere* de la Domnul, ca și primii apostoli, și el va corespunde cu învățătura și practica apostolilor. Și astăzi mai este valabil ceea ce a spus Domnul atunci: „Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.” (Ioan 20, 21). Și la fel: „Adevărat, adevărat, vă spun că, cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește...” (Ioan 13, 20). Despre astfel de bărbați citim în Evrei 13: „Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viață, și urmați-le credința!” (vers. 7). La toți trimișii lui Dumnezeu credința biblică a fost un exemplu de urmat, pentru că ei credeau ceea ce le-a spus Dumnezeu prin Cuvântul Său și ce le-a fost făgăduit. Aceasta este valabil pentru toți credincioșii sinceri din toate timpurile. Ei cred în Dumnezeu și în Cuvântul lui Dumnezeu.

În următoarele versete stau scrise următoarele cuvinte cunoscute: “*Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.*” Ce minunat că El nu se schimbă, ci rămâne tot timpul același în veșnicie. Evanghelia Lui este mesajul veșnic de mântuire care la sfârșitul timpului va fi vestit într-un mod credincios tuturor locuitorilor pământului (Apoc. 14,6). Rămâne valabilă avertizarea de a cerceta totul: “*Să nu vă lăsați amăgiți de orice fel de învățături străine; căci este bine ca inima să fie întărită prin har...*” (Evrei 13, 9).

Evoluția duhovnicească

O privire înapoi în trecutul apropiat este necesară. Despre însărcinarea bărbaților lui Dumnezeu din Noul și Vechiul Testament, știm. Ei au primit mesajul dumnezeiesc și sarcinile lor pe care le-au împlinit după îndemnul primit până în ultimul detaliu. **Ceea ce le provoacă greutăți oamenilor este întotdeauna lucrarea prezentă a lui Dumnezeu. Cu aceasta chiar și poporul lui Dumnezeu a avut greutăți în toate timpurile. Mai târziu se pot judeca probabil mai bine lucrurile, de la distanță mare, pentru că sunt de mult trecute și îndepărtate, la care nu s-a participat personal. Dar aceasta nu îi ajută nimănui care trăiește în prezent. Noi trebuie să recunoaștem ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru, altfel nu vom avea parte de aceasta.**

Pentru că Isus Hristos mai este și rămâne același, El lucrează și umblă și astăzi printre ai Lui. EL vorbește și lucrează după cum ne este relatat în Sfânta Scriptură. Așa cum El s-a întâlnit cu Saul într-o lumină strălucitoare, El poate – dacă se crede sau nu – să se arate și în sec. XX în aceeași lumină unei unelte alese. De ce să nu fie posibil și astăzi? Nu trăim noi în zilele Bibliei și pe deasupra într-un timp deosebit din istoria mântuirii? Nu ar fi posibil ceva supranatural de la Dumnezeu? Sau să ne mulțumim cu ceea ce ne pot oferi teologii prin filozofii? Lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu ne dovedește că Scriptura nu zice numai cuvinte goale.

Dacă Dumnezeu cheamă acum, trebuie să se întâmple exact așa cum a fost în trecut și cum este mărturisit în Cuvântul Lui. Dumnezeu nu-și schimbă modul de lucru; EL lucrează întotdeauna în același fel și prin aceasta recunoaștem că este EL.

S-a întâmplat într-adevăr ceva important în timpul nostru și anume în urmă cu treizeci și cu șaiszeci de ani. În **martie 1933**, fratele Branham a văzut ca proorocii din Vechiul Testament, în viziuni, însemnătatea evenimentelor mondiale și împlinirea proorociilor din Vechiul Testament. Toate acestea la un loc sunt cunoscute de cei ce știu de slujba lui sub denumirea «Cele șapte viziuni principale ale timpului de sfârșit».

În **martie 1963**, fratele Branham a vorbit despre însemnătatea celor șapte peceți din Apocalipsa, așa cum i-a fost arătat într-o viziune din 22 decembrie 1962. El a început cu vestirea peceților în 17 martie 1963.

Acum, exact treizeci de ani mai târziu, Billy Graham a ținut o campanie uriașă în Essen, Germania. Și aici a fost stabilită data de 17 martie. Este aceasta numai o coincidență sau un semn?

În trecut Branham a fost criticat foarte aspru iar acum și Graham întâmpină dintr-o dată refuzuri din diferite tabere creștine. Branham a fost atacat din cauza slujbei lui profetice deosebite și din cauza învățaturii sale cu fundament biblic, și în mod deosebit de către predicatorii care nu au înțeles lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu, pentru că ei nu au avut niciodată o experiență supranaturală personală cu Dumnezeu.

Criticul principal a fost din păcate un german cu numele Kurt Koch, care din punct de vedere biblic este de compătimit. El a făcut în această generație exact același lucru pe care l-au făcut fariseii orbi în zilele Domnului nostru Isus. Ei au găsit că slujba și darurile profetice ale Domnului nostru sunt în legătură cu Beelzebut. Exact așa judecă și criticii religioși din zilele noastre în ceea ce privește slujba lui Branham. Dar ei personal nu au primit nici o slujbă legitimată de la Dumnezeu.

Așa cum s-au referit conducătorii poporului atunci la Avraam și Moise, așa s-au referit criticii timpului nostru la Petru și Pavel. Ceea ce trebuia să le spună Domnul contemporanilor Lui atunci: „*Căci, dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine. Dar dacă nu credeți cele scrise de el, cum veți crede cuvintele Mele?*” (Ioan 5, 46-47), se potrivește și pentru astăzi. Cunoașterea mintală și literală a Cuvântului le aduce tuturor moartea duhovnicească. Numai dacă Dumnezeu descoperă prin Duh însemnătatea și împlinirea, atunci vine lumină și viață.

Judecarea vestirii învățaturii lui Branham de către critici a fost exprimată, din păcate, fără să-și dea seama, nu din punct de vedere al Cuvântului lui Dumnezeu, ci din punctul lor personal de cunoștință. La aceasta nici măcar nu au observat că ei, de exemplu, învață despre dumnezeire și practica botezului așa cum a fost stabilit la conciliul de la Niceea (325).

În zilele apostolilor nu au existat nici discuții despre dumnezeire și nici întrebări despre botezul biblic al celor deveniți credincioși. În primele secole după perioada apostolică nu se găsește nici o urmă despre vreo învățătură trinitară, cu atât mai puțin practicarea botezului într-o formulă trinitară. Pentru că învățătorii Bibliei nici măcar nu bagă în seamă acest lucru, ei trăiesc cu impresia rătăcitoare că învață și apără bagajul de idei biblice. Dar aceasta nu corespunde. Tot așa, este trecut cu vederea că până la conciliul amintit nu existase încă nici o biserică romano-catolică. Au existat de fapt mișcări și învățături diferite, dar nu o biserică unitară. În localitățile și țările respective se adunau în case de rugăciuni, ca de exemplu în biserica iudaică-creștină din Roma. Biserica romano-catolică a fost întemeiată mai întâi cu ajutorul împăratului Constantin și apoi a fost chemată la viață cu ajutorul părinților de la conciliu. Acestea le găsim dovedite în istoria bisericii.

Învățătorii Bibliei, profesorii teologiei, sunt ei înșiși victimele unei erori mari și se pare că nu sunt deloc interesați în aflarea adevărului. Toate confesiunile protestante de la reformă încoace au preluat necontrolat toate învățăturile despre dumnezeire, botez, etc. de la biserica catolică. Ei nu și-au dat seama ca în cercetarea lor nu s-au întors până la început.

Dacă un bărbat pe care l-a trimis Dumnezeu pune învățătura biblică și practica apostolică pe sfeșnic, cum putem să ne așteptăm, atunci acestea sunt intitulate într-un mod ușuratic ca învățături greșite. Cu ce drept de fapt? Cine este de fapt un învățător eretic? Doar nu acela care este în armonie cu apostolii și proorcii, ci aceia care nu sunt în concordanță cu vestirea și practica apostolică. Sau vedem noi aceasta fals? „... *că ai pus la încercare pe cei ce zic că Sunt apostoli și nu Sunt, și i-ai găsit mincinoși.*” (Apoc. 2, 2). Cei falși nu au concordat nici atunci și nici astăzi cu vestirea celor adevărați.

În ceea ce-l privește pe Billy Graham, trebuie constatat cu părere de rău că nici vestirea lui nu corespunde cu învățătura și practica apostolică. Foarte izbitor, el se atașează tendinței de dezvoltare a religiilor creștine și are o înclinație deosebită înspre biserica catolică. Acesta nu este Billy Graham din trecut, ci din prezent.

Următoarele rânduri vorbesc grăitor: **„PRO PAPA '93' TINDE ÎNSPRE STRĂPUNGerea ECUMENICĂ. BILLY GRAHAM CONDUCE PIETIȘTII ȘI CATOLICII. ALIANȚA EVANGHELICĂ ȘI LUCRĂRILE MISIONARE SUNT PE CURSUL CATOLIC.”**

În anul 1948 a mai spus Billy Graham: „Cele trei mari primejdii pentru creștinătate sunt comunismul, catolicismul roman și islamul.” Ce spune el astăzi?

În 1948 Billy Graham a fost întrebat: „Ce rezultate așteptați de la conciliul mondial al bisericilor?” Răspunsul lui a fost: „Eu cred că îl vor numi pe anticrist.” Ce spune el astăzi?

În 1963 Billy Graham a spus: “Eu îl admir pe papa Ioan foarte mult, eu am simțit că el a adus o nouă eră în lume.” (*The Chicago Tribune*, 8.8.1963).

În 1966, el a spus: „Eu mă simt mai aproape de catolici decât de protestanții radicali. Eu cred că biserica romano-catolică trece astăzi prin a doua reformă.” (*Evening Bulletin*, Philadelphia, 24.5.1966).

În 1967, Billy Graham a obținut diploma «Honoris causa» în colegiul catolic Abbey din Belmont, North Carolina, SUA, și a spus: “Evanghelia pe care a zidit-o această școală și Evanghelia care m-a adus în seara aceasta aici mai este încă drumul mântuirii.” (*Gastonia Gazette*, 22.11.1967).

În 21 octombrie 1973, Billy Graham a spus în Milwaukee: „Săptămâna trecută am predicat într-o catedrală mare catolică cu ocazia înmormântării unui prieten foarte apropiat. Acesta a fost catolic, la înmormântare au luat parte episcopi și arhiepiscopi diferiți. Cum stăteam eu așa și asistam la slujba pentru cel decedat, am constatat că este foarte frunos. (Într-adevăr? n.a.) A fost totul în ordine (Într-adevăr?) și clar, în concordanță cu Evanghelia (Într-adevăr?) pe care o cred eu. Un preot simpatic care era lângă mine îmi spunea când trebuie să mă ridic și când trebuie să îngenunchez și ce trebuie să fac...” (*Baptist Challenger*, mai 1975)!

În 1978 Billy Graham a spus: „Am descoperit că ceea ce cred eu de fapt este la fel cu ceea ce cred romano-catolicii... Nu ne deosebim decât în câteva puncte de tradiție tîrzie bisericească. (Într-adevăr?)” (*McCalls Magazine*, 1978).

În ianuarie 1981 presa a informat despre vizita lui Graham la papa Ioan Paul II, care a durat mai mult de două ore. Discuția a fost apreciată ca «privată» și «secretă». Noi vrem să încheiem cu citatele, comentariile sunt «într-adevăr» inutile. Cine crede că Billy Graham le vestește oamenilor Evanghelia despre Isus Hristos Cel răstignit, trebuie să se lase, din păcate, altfel învățat.

După cum a făcut cunoscut și dr. McIntire (președintele *Council of Christian Churches*) în 1986 la conferința din Orlando, Florida, marea răscruce finală s-a înfăptuit la Billy Graham în 1983 când un miliardar petrolier catolic din Texas a finanțat cu sume de milioane campaniile lui Graham din Los Angeles. S-a împlinit zicala: „Cine comandă muzica, o și plătește.” Și cum s-a cântat, așa a jucat Billy Graham. El a început să vorbească pe placul celor care îl finanțau. De acum înainte, el nu a fost numai evanghelistul cel mai bine plătit din lume, acum era evanghelistul cumpărat.

Ce comentarii se pot citi în Elveția, Franța, Germania și în alte țări, este înspăimântător, dar pe baza evoluției lui în ultimii 30 de ani este de înțeles. El a făcut compromisuri. Billy Graham nu mai este “mitraliera lui Dumnezeu”, așa cum scriau comentatorii. Împușcăturile lui sunt trase spre înapoi. El a băut din paharul de aur al curvei celei mari al Babilonului (Apoc. 17).

De asemenea luat de duhul timpului

Și despre celelalte denominațiuni, până la reprezentanții penticostalilor, există informații despre felul în care are loc curvia cu biserica Romei. După alianțele evanghelice, a urmat conciliul mondial bisericesc – chipul protestant al bisericii romane – iar acum se formează organizația de acoperire (holding): *ecumenia*. În ea nu au loc numai bisericile creștine, ci și celelalte religii de sub domnia pontifului roman, care este căpetenia.

Prin aceasta, lepădarea cea mare a credinței de care ne-a avertizat Pavel a ajuns la punctul culminant și omul păcatului și fărădelegii, fiul pierzării, se arată pe platformă. Toți protestanții, până la penticostalii care au preluat învățătura catolică despre dumnezeire, botez, etc. și au transformat-o într-o parte integrantă a credinței lor de bază, toți se întorc înapoi la sânul vechi al mamei. Ei sunt în același duh cu mama, pentru că ei împărtășesc aceleași învățături cu ea.

Este o distanță ca de la cer la pământ între învățătura biblică, conform căreia există numai un singur Dumnezeu, Creatorul cerului și al pământului și care se descoperă în cer ca Tată, pe pământ ca Fiul și prin Duhul Sfânt și împlinește ceea ce a făgăduit și a descoperit, și cea care învață că există un Dumnezeu trinitar care se compune de la început din trei persoane.

Dacă este formulat mai departe că persoana a doua – Fiul – a fost zămislit și născut de Tatăl cândva în veșnicie, atunci nu mai are nici un sens. Cum a fost oare chemat la existență Duhul Sfânt ca o persoană independentă, nu au știut-o nici părinții conciliului de la Niceea și astăzi nu o știu nici cei care o mai învață. Dacă observăm cu atenție, acestea sunt doar idei hulitoare, nebiblice, originare din păgânism, anticreștine. În toată Biblia se prezintă numai unul, singurul Dumnezeu în diversitatea Sa, lângă care nu mai există un altul.

Unde vorbește Sfânta Scriptură despre un Fiul al lui Dumnezeu zămislit sau născut de Tatăl în ceruri? Asemenea formulări se găsesc numai în textele diferitelor concilii și stau în contradicție cu mărturiile biblice. În Cuvântul lui Dumnezeu găsim mărturii clare despre zămisirea și nașterea Fiului lui Dumnezeu aici pe pământ, în trup, după cum a fost deja făgăduit în Vechiul Testament (Ps. 2, 7; Is. 7, 14; Is. 9, 5-6; Mat. 1, 20-23; Luca 1, 26-38; Fap. 13, 33; Evrei 1, 5; etc.)

Despre formularea nebiblică și totodată anticreștină în mărturisirea de credință bisericească au prevestit deja apostolii Domnului: „*Duhul lui Dumnezeu să-L cunoașteți după aceasta: Orice duh, care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup, (nu cel zămislit în ceruri) este de la Dumnezeu; și orice duh, care nu mărturisește pe Isus, nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist...*” (I Ioan 4, 2-3), este lucrător în toți care cred mărturia inventată de acesta.

Mulțumire lui Dumnezeu pentru această expunere clară din Scriptură! Trebuie știut pur și simplu că pentru iudei această mărturie că Isus este Hristosul, înseamnă în forma evreiască Yahshuah care este în sine Yahweh-Salvatorul. Exact așa cum noțiunea Emanuel exprimă *Dumnezeu este cu noi*, așa este și cu Iahshuah, *Yahweh Salvatorul*. Aici este vorba despre transformarea Cuvântului în trup, a Logosului – despre Fiul, care s-a descoperit ca Unul, ca «Hristosul» în trup. După cum ne este spus clar, fiecare duh care-L mărturisește pe Isus Hristos în alt fel (de exemplu, că El este zămislit și născut în ceruri, sau după cum spunea reprezentantul învățăturii Arius, care a

văzut în Hristos o creatură și s-a referit la proorocia din Prov. 8, 22-31), nu este din Dumnezeu; acesta este „*duhul lui anticrist, de a cărui venire ați auzit. El chiar este în lume acum.*” Este AȘA VORBEȘTE DOMNUL în Cuvântul Lui.

Mai există și acei care cred în preexistența Fiului, indiferent în ce formă, ca de ex. că Fiul l-a avut ca înaintaș pe îngerul Mihail. Asemenea formulări sunt tot atât de anticreștine la cei care refuză trinitatea, ca și la cei care o apară. Pentru a aduce tema aceasta la ultimul punct trebuie spus: Cine nu crede că *Yahweh* al Vechiului Testament este *Yahshuah* al Noului testament, stă sub influența stăpânirii anticreștine. Indiferent în ce fel sau formă îl prezintă unii sau ceilalți pe Isus: de fapt, întotdeauna este nebiblic și astfel anticreștinesc. Adevărații copii ai lui Dumnezeu cred în Domnul și Mântuitorul lor așa cum ne este mărturisit în Sfânta Scriptură.

Până acum au spus mai ales credincioșii Evangheliei depline că la tema dumnezeirii este vorba numai despre o ceartă de cuvinte. Dar nu este așa. Scriptura spune clar că în cazul în care mărturia despre Isus nu este biblică, atunci este vorba despre duhul anticristului. Cine are Duhul lui Hristos, îl va mărturisi biblic ca Domn care a luat chipul unui rob și ca Mesia venit în trup. Cine are duhul anticristului va cădea victimă fanteziilor așa-zișilor „înalți demnitari bisericești”. Fiecare trebuie să se decidă pentru sine dacă vrea să creadă Scriptura sau dogma anticreștină a unei idei trinitare. Astfel se arată clar „copiii cărui duh” suntem de fapt.

Mărturia veșnic valabilă a Scripturii

În Cuvântul profetic al Vechiului Testament găsim exprimările clare care nu acceptă nici un fel de tălmăciri proprii. Conform Is.7, 14 Fiul *Emanuel* este Dumnezeu cu noi. „*Iată, fecioara (nu Dumnezeu) va rămâne însărcinată, va naște un fiu, și-i va pune numele Emanuel.*” În cap. 9, vers. 6, proorocul Isaia spune: „*Căci un Copil ni s-a născut, un Fiul ni s-a dat (nu oștirilor cerurilor, ci nouă) și domnia va fi pe umărul Lui; îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor (nu Fiul veșnicilor), Domn al păcii.*” În Isaia 35, 4 mărturisește proorocul Isaia încă o dată: „*Fiți tari, și nu vă temeți! Iată Dumnezeul vostru... El însuși va veni – (nu persoana a doua) – El însuși va veni, și vă va mântui.*”

Din perspectiva nou-testamentară este mărturisit același lucru: „... *Ei Sunt Israelii, au înfierea, slava, legămintele, darea Legii, slujba dumnezeiască, făgăduințele, patriarhii, și din ei a ieșit, după trup, Hristosul, care este mai presus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin!*” (Rom. 9, 4-5). „*Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit, și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică.*” (I Ioan 5, 20). „*Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, ca să câpătăm înfierea.*” (Gal. 4, 4-5).

Tuturor celor care se află în Babilonul religios, dar fac parte din poporul lui Dumnezeu, le strigă însuși Domnul din ceruri: „*Leșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic.*” (2 Cor. 6, 17-18). Apostolul Pavel nu numai că a poorocit că după plecarea lui de pe pământ vor veni lupi răpitori în turma lui Dumnezeu și vor introduce învățături stricătioase, pentru a-i atrage pe ucenici de partea lor (Fap. 20,28-30), ci el a simțit și a trăit personal durerea din partea mișcărilor anticreștine în timpul vieții lui. Către biserica din Corint el exprimă gândul: „*Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlucul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credințioșia care este față de Hristos. În adevăr, dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus pe care noi nu l-am propovăduit sau dacă este vorba să primiți un alt duh pe care nu l-ați primit sau o altă Evanghelie pe care n-ați primit-o, oh, cum îl îngăduiți de bine!*” (2 Cor. 11, 3-4).

Mișcărilor anticreștine, care vestesc un alt Isus, și nu pe *Yahshuah*, au avut începutul lor deja în creștinismul primar. Trei lucruri se accentuează în avertizarea apostolului: el acuză că se vestește un alt Isus, că credincioșii au primit un alt fel de duh și în al treilea rând că este predicată o altă Evanghelie. **În epistola către Galateni apostolul, călăuzit de Duhul Sfânt, i-a blestemat pe cei care predică o altă Evanghelie.**

În mod neobișnuit, el a arătat exemplul șarpelui care a amăgit-o pe Eva în legătură cu cele trei șiretlucuri. Așa cum Eva a dat viață celor doi fii, dintre care unul a fost de la cel rău (I Ioan 3, 12) și care a devenit primul ucigaș pe pământ, iar celălalt era de la Adam și plăcut lui Dumnezeu – așa există și astăzi printre credincioși, cei falși și cei adevărați. Pe de-o parte există vestirea adevărată a lui Isus Hristos, Domnul nostru, în legătură cu Duhul adevărat al lui Dumnezeu și cu predica adevărată a Evangheliei. Și apoi există mișcărilor anticreștine care stau sub influența unui alt duh, vestesc un alt Isus și o altă Evanghelie, care de fapt nu mai este un mesaj de mântuire. Ioan scrie despre anticreștini, adică credincioșii numai după minte: „*Ei sunt ca din lume; de aceea ei vorbesc din lume, iar lumea ascultă de ei.*” Și expresia aceasta este convingătoare. Aici este formată dumnezeirea cu argumente mintale așa cum ar fi de înțeles și de cuprins omenește, și toți care aparțin de lumea aceasta acceptă această gândire omenească în ei. Argumentul principal sună astfel: Un fiu nu este tatăl și asta corespunde 100% și pe pământ. Dar Dumnezeu este

supranatural, pe El nu-L putem măsura cu unități de măsură omenești. Fiul spune: „*Cine Mă vede pe Mine, l-a văzut pe Tatăl*”.

Cu privirea îndreptată asupra copiilor lui Dumnezeu, apostolul scrie în următorul verset: „*Noi suntem din Dumnezeu; cine-L cunoaște pe Dumnezeu acela ne ascultă; cine nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă. Prin aceasta recunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii.*” Există deci numai două posibilități: a fi în duhul adevărului, și astfel să-L recunoști pe adevăratul Dumnezeu după cum s-a descoperit, sau decăzut în duhul înșelăciunii care trece pe lângă adevăr cu argumente lumești.

În I Ioan 2, de la versetul 18, apostolul ne dă o introducere foarte importantă în tema despre anticrist: „*Copilașilor, este ceasul cel de pe urmă. Și, după cum ați auzit că are să vină anticrist, să știți că acum s-au ridicat mulți anticristi: prin aceasta cunoaștem că este ceasul de pe urmă.*” Este izbitor faptul că în legătură cu timpul de pe urmă este vorba despre anticrist la singular, iar pe parcursul Noului Testament despre mulți care au fost și mai sunt sub influența anticristului.

Foarte trist, aproape de necrezut este următorul verset care spune: „*Ei au ieșit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai noștri. Căci dacă ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi; ci au ieșit, ca să se arate că nu sunt dintre ai noștri.*” Domnul îi cunoaște pe ai Săi (2. Tim. 2, 19) care sunt născuți din nou din sămânța Cuvântului la o speranță vie (Iac. 1, 18) și astfel ei au devenit părtași ființei lui Dumnezeu și ai vieții veșnice (I Ioan 5, 20).

În epistola lui Iuda citim despre această mișcare deviată: „*Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui Cain!*...” Într-adevăr, acest curent anticreștin a avut o putere pământească-lumească și a vărsat sânge ca și Cain. Creștinismul trinitar roman este îmbăiat în sângele martirilor. Istoricii bisericii nu sunt de aceeași părere cu privire la milioanele care au fost ucise pe parcursul domniei milenare ale bisericii romano-catolice. Și de la reformă încoace a curs mult sânge în special prin ordinul iezuiților. În ultima carte a Bibliei, Apocalipsa, această instituție anticreștină este făcută răspunzătoare pentru sângele tuturor sfinților (cap. 17, 6; 18, 24; 19, 2; etc.)

Ceea ce a pus în mișcare împăratul Nero, până la cel mai groaznic dintre ei, Dioclețian, pentru prigonirea creștinilor, a fost isprăvită mai departe de biserica statală a lui Constantin de la înființarea ei. Puterea lumească a plecat de la Roma iar biserica romano-catolică a practicat-o peste tot.

De la început există aceste două curente spirituale, cum au existat Abel și Cain, Moise și Balaam, Isus și Iuda: adevărata *Eclesia*, biserica chemată afară, salvății împăcați cu Dumnezeu, ceata întâilor născuți răscumpărați prin sângele Mielului – și mai există biserica mondială lumească decăzută, care este pătată cu sânge, în care își găsesc locul toți ceilalți.

Însuși Isus Hristos i-a denumit pe aderenții acestei mișcări deviate de la Cuvânt și Duh, “cristoși mincinoși” și “prooroci mincinoși” (“unși mincinoși”). Este vorba despre creștinii care sunt de fapt unși, dar care cred și mărturisesc mai departe ceea ce vine din gura proorocului mincinos. Printre unii din această mișcare se întâmplă chiar minuni și semne pentru a-i înșela, dacă ar fi cu puțință, chiar și pe cei aleși. Dar asta nu este cu puțință, mulțumire lui Dumnezeu. Pentru copiii lui Dumnezeu, mărturia lui Isus (Apoc. 19, 10), după cum este scris în Sfânta Scriptură pe baza proorociilor prin duhul proorociei, este unica mărturie valabilă pentru Domnul care spune: „*Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintîi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul.*”

Și un botez anticreștin

Duhul anticreștin a făcut și din practica originală a botezului o lucrare religioasă care mai întâi a devenit tradiție în biserica romano-catolică și apoi în toate celelalte biserici libere. Așa-ziii conducători spirituali au îndepărtat mai întâi **NUMELE**, care de fapt exprimă cine a fost Cel care a venit să elibereze poporul Său de păcatele sale: „*...și-i vei pune numele Yahshuah (Yahweh-Salvatorul), pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.*” (Mat.1, 21). Însemnătatea evreiască a numelui Yahshuah este după cum am amintit Yahweh-Salvatorul. Această însemnătate a fost ascunsă de către învățații spirituali greci care deja din timpul acela îi urau pe evrei și îi blestemau.

Lipsa vizibilă a descoperirii se observă mai ales în practicarea botezului. După înviere, Domnul i-a învățat pe apostoli încă patruzeci de zile. Ceea ce au predicat și au făcut ei este obligatoriu pentru biserica Domnului în tot timpul Noului Testament.

În timpul apostolilor și în primele secole după aceea nu s-a botezat în cele trei titluri ca formulă „în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt”, ci în Numele „Domnului Yahshuah Mesia”, după cum El însuși a poruncit: “*...botezați-i în Numele...*”. Tată, Fiu și Duh Sfânt nu sunt nume, după cum este cunoscut, ci denumiri. Practica botezului apostolic poate fi citită de fiecare om în Faptele apostolilor.

Numele de legământ din Vechiul Testament a fost Yahweh, Numele de legământ din Noul Testament este Yahshuah. Yahweh a fost cel care a vestit: „*Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui*

Iuda un legământ nou." (Ier. 31, 31). El l-a încheiat pe crucea de pe Golgota. Copiii Noului Legământ sunt botezați în acest Nume al legământului.

Apostolii au înțeles exact sarcina lor și au urmat literă cu literă porunca misiunii când au botezat în *Numele Domnului Isus Hristos*. Nu este vorba doar despre o repetare oarbă a poruncii misionare, ci despre Dumnezeu care s-a arătat ca Tată, Fiu și Duh Sfânt în Numele mântuitor Yah-shuah, în care sunt botezați ai Lui (vezi Fap. 2, 38; 8, 15-16; 10, 48; 19, 5-6; Rom. 6, 3). Învățătura apostolică și practica botezului poartă pecetea lui Dumnezeu. Din păcate, evangheliștii cunoscuți nu au recunoscut nici timpul și nici ceasul în care trăim, și tot atât de puțin corecturile necesare. Ei și-au vândut dreptul de întâi născuți și au preluat aluatul vechi al învățăturilor tradiționale. Probabil că pe ei îi interesează mai mult prestigiul și stima de la oameni decât recunoașterea la Dumnezeu Domnul.

O avertizare serioasă

Acum un cuvânt către toți predicatorii și pastorii, către toți slujitorii Cuvântului, către presbiterii din diferite biserici evanghelice, biserici reformate, biserici libere și confesiuni creștine, până la comunitățile pentecostale libere și organizate: Nu ați observat că voi v-ați introdus automat în învățătura tradițională a bisericii romane? Nu ați avut nici o îndoială că acestei învățături construite îi lipsește baza biblică?

A făcut-o Dumnezeu în așa fel încât voi să primiți posibilitatea în ultimul moment ca să vă cercetați și să vă puteți decide? Vă veți decide pentru adevăr? Puteți să rămâneți cu o conștiință liniștită în învățături false, care de fapt sunt anticriste și să le predicați oamenilor că aparțineți de Biserica lui Isus Hristos? Puteți să practicați mai departe învățătura trinitară și botezul trinitar al bisericii lui Constantin și să predicați comunității voastre că aparțineți de trupul lui Isus Hristos? Vreți să fiți legați spiritual și din punct de vedere al învățăturii, până la venirea Domnului, de un sistem care este așa de pătat cu sânge? Rupeți mantaua babiloniană, eliberați-vă de tot aluatul vechi al învățăturilor false! Dați-i dreptate lui Dumnezeu și puneți-vă de partea Lui.

Nu v-a dat astăzi Dumnezeu o șansă neobișnuită! **Sau voi, predicatori pentecostali și evangheliști, vreți într-adevăr să prezentați mai departe poporului falsul ca fiind adevărat și adevărul ca fiind fals?** Vreți să înșelați mai departe sufletele sincere cu o atmosferă artificială, cu cântări de Aleluia și muzică ritmică? Le-ați spus oilor care vă sunt încredințate încotro conduce cursul acesta? Le-ați spus încotro merge călătoria într-adevăr? Voi înșivă, o știți?

Când bărbatul lui Dumnezeu, William Branham, pe care voi îl disprețuiți, a denumit toate denomiinațiunile trinitare ca fiind mișcări anticreștine, am crezut atunci, în urmă cu treizeci de ani, „Bărbat al lui Dumnezeu, tu mergi prea departe.” Dar astăzi eu spun: „Bărbat al lui Dumnezeu, tu ai vestit adevărul. Tu nu ai devenit popular ca alți evangheliști, totuși, om al lui Dumnezeu îți mulțumesc că ai predicat cu curaj Cuvântul. Tu ne-ai spus despre o vedenie în care un bărbat tot lovea cu o bară tringhiulară o femeie care încerca tot timpul să se ridice și apoi cădea din nou. Tu ne-ai și tălmăcit-o: și anume, de fiecare dată când Dumnezeu vrea să trezească Biserica și ea începe să se ridice, atunci trezirea spirituală este lovită până la pământ cu învățătura trinitară ca și cu o bară tringhiulară.” Acum a venit ceasul adevărului! Ce veți face?

Înainte de venirea lui Isus Hristos credincioșii trebuie aduși în starea bisericii apostolice. Cei care aparțin de Biserica lui Hristos urmează chemarea cerească, vin din Babilon – din toată înșelăciunea – afară și se lasă conduși de Duhul Sfânt în tot adevărul, sfințiți și pecetluiti cu același Duh, pentru ca la venirea lui Isus Hristos să nu rămână dezamăgiți în urmă, ci să fie pregătiți să-L întâmpine pe Domnul.

Însemnătatea Cuvântului profetic

Mai trebuie spus un cuvânt clarificator despre interpretările înșelătoare, despre anticrist, noțiunile și evoluțiile în legătură cu el. Va fi înțeles numai de acei care nu sunt încurcați în învățătura și practica anticreștină. Cum ar putea să-l recunoască cineva pe anticrist, dacă el însuși este stăpânit de duhul anticristului? Numai așa se explică faptul că învățătorii Bibliei și radio-evangheliștii sunt orbi spiritual și îl caută pe anticrist printre iudei. Ei se prezintă poporului ca fiind acei care au o cunoștință peste toate măsurile și peste toate lucrurile.

La o observare mai atentă, ei conduc oamenii în spatele luminii. Pentru că ei nu au descoperirea lui Isus Hristos, nu pot să aibă cunoștința despre anticrist. Ce s-a scris și s-a spus deja! Luăm de exemplu toate articolele despre anticrist, despre chipul fiarei, despre numărul 666. Undeva este tălmăcit că fiara ar fi televizorul. Aceasta este o nebunie drăcească naivă. Televizorul poate vorbi tot atât de puțin ca și radioul, el redă imagini și tonuri de la postul de emisiune, dacă este stabilit contactul.

Fie ca următoarele constatări să fie gravate tuturor în inimă: în Apocalipsa nu este vorba despre un chip oarecare, ci despre *chipul (icoana) fiarei* (Apoc. 13, 15), nu despre o cifră oarecare din care rezultă 666, despre care unii spun că este computerul, ci despre *numărul fiarei* (cap. 13, 18), nu despre un nume omenesc oarecare, ci despre *numele fiarei* (cap. 13, 17), nu despre un număr al unui nume oarecare, ci despre *numărul numelui fiarei* (cap. 15, 2), și nu despre un semn oarecare, ci despre *semnul fiarei* (cap. 16, 2). Și în legătură cu aceasta este vorba de *semnul numelui fiarei* (cap. 14, 11).

Această descriere înșesită are în fiecare caz ca punct de referință *fiara*, și din acestea rezultă însemnătatea fiecărui fapt în parte, dar și a celui de ansamblu. Această funcție-cheie este necesară pentru fiecare expresie din mărturisirea adevărată. De fapt, însemnătatea cuvântului-chip (icoană) este folosită ca de exemplu: „*Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său*” „...*Adam a născut un fiu după chipul său.*” „*Adam este chipul Celui care trebuie să vină.*” „*Și după cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc.*” „*Noi suntem oglindii în chipul Lui.*” La *chipul fiarei* nu este vorba despre o fotografie sau un film cu vorbire, ci despre chipul celui care va împlini funcțiunile anticristului.

Dacă citim în literatura experților care tâlmăcesc Cuvântul profetic, ne cuprinde o durere adâncă în inimă. În ultimul timp a fost foarte mult tâlmăcit și anume de fiecare dată altfel, după cum au avut loc schimbările politice: despre Rusia, despre Germania, despre piața comună europeană, etc. Când piața comună era compusă din șapte state, a fost fiara cu șapte capete, când a fost compusă din zece state, a fost fiara cu zece coarne, etc.

Când Germania a fost împărțită, tâlmăcii i-au văzut pe germanii din est într-un tablou profetic împreună cu rușii adunați în fața porților Ierusalimului. Cineva a răspuns la întrebarea: „Va mai avea loc vreodată unirea Germaniei?” următoarele: „Unirea Germaniei va avea loc, dar numai cu ajutorul Ierusalimului și anume după etapa judecării popoarelor și asta înseamnă în împărăția de o mie de ani.” Ce va spune el astăzi?

La întrebarea proprie: „Avem o speranță politică sau militară pentru Cehoslovacia?” „bărbatul Cuvântului profetic” a răspuns: „Nu, ea va rămâne comunistă.” Ce va spune el astăzi?

La întrebarea: „Este anticristul un iudeu?” răspunsul aceluiași „prieten orb al iudeilor” sună astfel: „Trebuie să fie un iudeu. Căci Israelul va accepta numai un iudeu ca Mesia... anticristul, acest iudeu care aparține în același timp de Roma, va fi un dictator mondial.” Rămâne de neînțeles cum se poate prelua învățătura iezuiților din zilele contrareformei și să se susțină că anticristul este un iudeu.

La întrebarea: „Este anticristul deja printre noi?” se poate citi în răspuns: „Deja în 1962, în 3 februarie, a existat o constelație foarte deosebită, astfel încât toată lumea s-a temut de o catastrofă. Un astronom indian din zilele acelea a zis că s-ar fi născut un mântuitor pentru lume. O văzătoare americană a zis tot așa, că în 3 februarie 1962 dimineața la ora 7.00 s-ar fi născut un copil în orientul apropiat care va conduce lumea la o religie unitară...” Ce-i interesează pe credincioșii biblici precizarea falsă a unui astronom indian sau a unei văzătoare stăpânită de duhurile întunericului din SUA?

Felul și modul în care îi înșeală duhul anticristului pe acești învățători, care după părerea lor sunt înțelepți ai Bibliei, este înfricoșător. Dacă ar fi numai minciuni care duc la o oarecare pagubă, ar fi deja destul de rău. Dar de neiertat sunt înșelăciunile eretice care abat poporul de la lucrarea propriu-zisă și-l conduc în pierzare. Același bărbat orb spiritual scrie: „De multe ori se susține că papa este anticristul, că numărul 666 ar fi de găsit la el. Ar trebui să se fie foarte atent cu astfel de susțineri care nu pot fi dovedite (într-adevăr?), pentru că numărul 666 a fost aplicat deja de alții la Nero și la Hitler.” Într-adevăr? Numărul din Apoc. 13 nu este nevoie să îl aplice nimeni, ci stă scris în toată descrierea negru pe alb. Mulțumire lui Dumnezeu!

Ce nu s-a scris și s-a spus deja despre Berlin și Ierusalim, despre Gorbaciov și evoluțiile politice?! Deși s-a întâmpnat cu totul altfel, nu s-a găsit de cuviință nici măcar o dată să se facă o corectare publică și să se recunoască oficial că a fost o eroare. Se poate citi numai o indicație în ziarul internațional pentru profeții biblice, care ar trebui să-i calmeze pe toți cititorii: „Chiar dacă noi am tâlmăcit în trecut altfel, rămâne totuși realitatea că proorociile lui Ezechiel se vor împlini. Noi putem să ne înșelăm în tâlmăcirile noastre, dar nu Cuvântul profetic în împlinire.” Duhul lui Dumnezeu nu se înșeală! Fiecare descoperire care vine de la Dumnezeu este adevărată.

Pentru credincioșii adevărați este clar că ei vor accepta slujba profetică în timpul acesta. Toți predicatorii care refuză și sunt împotriva merg într-adevăr în rătăcire. Proorocii lui Dumnezeu sunt denumiți «văzători» în Sfânta Scriptură (Isaia 29, 10). Domnul vorbește: „*Nu vă atingeți de unșii Mei*” (Ps. 105, 15). Cine păcătuiește împotriva unui «văzător», el însuși nu va mai vedea. Asemenea oameni îi țin departe și pe ceilalți, prin tâlmăcirile lor de Cuvântul adevărat și descoperit. Dumnezeu însuși a pus slujbe diferite în biserică.

„*Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit. Dacă vorbește cineva, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu. Dacă slujește cineva, să slujească după puterea pe care i-o dă Dumnezeu: pentru ca în toate lucrurile să fie slăvit Dumnezeu prin Isus Hristos, a cărui este slava și puterea în vecii vecilor! Amin.*” (I Petru 4, 10-11).

Dacă vorbește cineva ceea ce Dumnezeu nu a vorbit și exprimă ceva ce Dumnezeu nu a exprimat, ce se întâmplă? Omul spiritual trăiește din fiecare Cuvânt care vine din gura lui Dumnezeu.

Fiecare slujitor al Cuvântului ar trebui să ia în serios sarcina care i-a fost încredințată. Un prooroc adevărat va vedea Cuvântul profetic din timpul acesta profetic sub călăuzirea Duhului Sfânt în evoluția înaintată și în împlinire, și va învăța poporul în mod corespunzător. Învățătorii puși de Dumnezeu o vor transmite mai departe în același Duh.

Mulțumire lui Dumnezeu pentru Cuvântul profetic, care luminează acum ca o lumină strălucitoare. Tâlmăcirile s-au încheiat. Acum urmează somația pentru fiecare: „*Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine...*” (Isaia 60, 1). Isus a putut să spună: „*Eu am venit ca să fiu o lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine, să nu*

rămână în întuneric." (Ioan 12, 46). Ioan a venit pentru a mărturisi despre lumină și prin el să vină toți la credință (Ioan 1, 7).

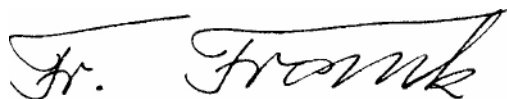
S-a întâmplat ca Domnul să i se arate lui Saul într-o lumină strălucitoare: „*Când eram pe drum și mă apropiam de Damasc, deodată, pe la amiază, a strălucit împrejurul meu o mare lumină din cer.*" (Fap. 22, 6). Domnul însuși l-a chemat din această lumină. În timpul nostru Domnul cel credincios s-a arătat în aceeași lumină. El este același nu numai în cuvinte, ci și în fapte. Atunci nu existau camere de filmat pentru a arhiva această întâmplare. Dar acum avem, mulțumire lui Dumnezeu, dovada înaintea noastră.

S-a întâmplat în Houston, Texas, în 24 ianuarie 1950 în fața a 8.000 de oameni care erau adunați în «Sam Houston Coliseum». Reporterii ziarelor au informat negativ despre adunările lui Branham, iar acum fotografiile de presă Kippermann și Ayers vroiau să facă unele fotografii cu bărbatul lui Dumnezeu. Și iată că deasupra capului său era un stâlp de lumină – nu o invenție, ci o lumină supranaturală care a fost fotografiată de aparat ca și celelalte lucruri din jur. Nu este o invenție evlavioasă, ci adevărul absolut. Cum este deja cunoscut, negativul a fost cercetat detaliat.

Nu a fost altul decât șeful secției pentru astfel de probleme de la FBI, dr. George J. Lacy, care a confirmat autenticitatea negativului. Unde ar trebui să-i încadrăm pe credincioșii, evangheliștii și predicatorii care dezmint acest fenomen care a fost confirmat chiar și de necredincioși ca fiind adevărat? Există numai o explicație și anume aceea că ei nu vor să accepte că Domnul Dumnezeu s-a arătat și în generația noastră într-o formă supranaturală. Dacă ar accepta-o, atunci ei ar trebui să-și schimbe toată învățătura, practica, da, întregul curs în direcția biblică. Și acest lucru ei nu vor să-l facă. La început a fost Cuvântul – nu interpretarea! La sfârșit este tot Cuvântul, nu tălmăciri proprii. Biserica lui Dumnezeu este bazată pe Cuvânt și recunoaște mesajul și timpul în care trăiește. Credincioșii nu acceptă numai semne și evenimente îndepărtate în timp, ci văd semnele timpului și împlinirea proorociilor biblice care nu mai au nevoie de tălmăciri. Domnului i se cuvine slava, mărirea și onoarea, acum și în veșnicie. Amin.

„Domnul să te binecuvânteze, și să te păzească! Domnul să facă să lumineze Fața Lui peste tine, și să Se îndure de tine! Domnul să-și înalțe Fața peste tine, și să-ți dea pacea!”. EL să fie cu voi toți.

Lucrând din însărcinarea lui Dumnezeu,

A handwritten signature in black ink that reads "Fr. Frank". The signature is written in a cursive, flowing style with a long horizontal line extending from the top of the first letter.